

एष 1. 4. (गतौ) ire (proprie idem est atque इष, cum
Gunâ, secundum generalem 1^{mae} cl. legem).
एष, एषा v. एतत्.

एषा f. (r. इष s. आ) desiderium.
एषिन् (a r. इष s. इन्) desiderans, in fine comp. SU. 2. 19.

ऐ

ऐकमत्यं n. (ab एकमति una opinio, s. य) unanimitas,
consensus. Hir. 19. 22.

ऐकान्तिक Adj. (ab एकान्त s. इक) totus, plenus. BH. 14.
27.

ऐक्य n. (ab एक s. य) unitas. DEV. 2. 10.

ऐषोय m. (ab एष s. एय) fortasse idem atque एष q. v. DR.
4. 15.

ऐन्द्र Adj. (ab इन्द्र s. अ) quod Indri Dei est, aut ad eum
spectat. A. 4. 32.

ऐन्द्री f. (a praec. signo fem. ई) 1) uxor Indri. 2) nomen
Durgae. DEV. 8. 34.

ऐरावत m. (ex इरावत् s. अ; इरावत् significat aquam
habens, mare, nubes, ab इरा aqua s. वत्) nomen
elephanti Indri et plagae septentrionalis. IN. 1. 40.

ऐल m. (ab इला Buddhi uxore, s. अ) cognomen regis Pu-
ruravasis. UR. 83.

ऐशान (ab ईशान Sivas, plagae inter septentriones et
orientem sitae custos) inter septentriones et orientem
situs, nordöstlich.

ऐशानी f. (Fem. praec.) plaga inter septentriones et orien-
tem sita.

ऐश्वर (ab ईश्वर dominus s. अ) augustus. BH. 9. 5. 11. 3. 8. 9.

ऐश्वर्य n. (ab ईश्वर dominus, s. य, v. gr. 650.) imperium, po-
testas, dominatio, dominium. N. 9. 18. BH. 2. 43. N. 17. 16.

ऐषमस् Adv. (ut videtur, ex एष hic, cum Vridhhi, et अमस
tempus, abjecto अ initiali et finali) hoc anno. AM.
(Quod ad formationem hujus compositi attinet confera-
tur gr. ὄητες, ὄήμερον, v. तत् et gr. comp. 345.)

ओ

ओ Interj.

ओक m. (ut videtur, a r. उच् convenire s. अ, v. gr. 645.
suff. अ) domus. AM., v. ओकस्. (Lith. ūki-s Th. ūkja
habitatio in heredio rustico; ūkininkas hospes, Wirth;
de gr. οἶκος v. वेश)

ओकस् m. (v. praec.) id. AM.

ओख् 1. P. (शोषणालमर्थयोः) siccari; ornare.

ओघ m. (ut mihi videtur, a r. ऊह colligere s. अ, mutato
ह in घ, nisi घ est primitiva hujus radice consonans;
ita मेघ a मिह vel primit. मिघ) 1) multitudo, copia,
turba. AM.; IN. 4. 17.: गुणौघ; 1. 26.: वार्यौघ quod etiam
ad sq. sgn. referri potest. 2) flumen, cursus, aquarum

fluctus. MAN. 9. 54. (Cf. gr. ὄχ-λος, ejectâ diphthongi
ओ parte posteriore et posito o pro अ; v. r. ऊह.)

ओङ्कार m. (ex ओम् q. v. et कार faciens) syllaba mystica
sanctissima OM. BH. 9. 17.

ओण् 1. P. (अपनये क. अपसारने र.) abducere, auferre.

ओञ् 10. P. (बलतेजसोः) validum esse; splendere, v. sq.

ओजस् n. (a praec. s. अस्) 1) vis, robur, potestas. BH.
15. 13. 2) splendor. DR. 7. 2. M. 2. N. 5. 35.; v. ओज-
स्विता. (Cf. gr. ὄγής; hib. oğ «young, juvenile,
fresh»; oig «a champion», oighe «fullness, entireness;
virginity».)